

Дивацитѣ сж откривали лесно златото. То е привличало погледитѣ имѣ отъ дѣното на рѣкитѣ, отъ кждето тѣ леко го добивали. По-късно хората откриха добиването чрезъ изкопаване. По тоя начинъ се постигна добиването на благородни метали въ такова голѣмо количество, колкото бѣ необходимо за покриването на монетнитѣ нужди.

Най-после се намѣси държавата и взе въ свои рѣце уредбата на паричното дѣло. Тя почна да сѣче пари отъ смѣсъ съ опредѣлено съдържание, смѣсъ отъ благородни и не благородни метали: отъ злато и медъ, отъ сребро и медъ и др. Първитѣ монети имаха форма на зърна, топки, спирали и др. Тѣхъ държавата ги призна като платежно срѣдство, като пари съ опредѣлена стойностъ.

Отъ благороднитѣ метали (злато и сребро) сѣкатъ монети, които наричатъ легални (законни), защото служатъ като законно срѣдство за плащане въ неограниченъ размѣръ. Монетитѣ пѣкъ, които сѣкатъ отъ медъ или никелъ, се приематъ въ ограниченъ размѣръ и се наричатъ размѣнни монети.

Когато въ една държава избератъ за легална (законна) монета златната, имаме **златна монетна система**, когато избератъ сребърната монета за легални — имаме **сребърна монетна система**. Но намѣрили сж, че употребата само на едната отъ системитѣ не е удобна. Само съ сребърни монети не могатъ да се изплащатъ голѣми суми, защото среброто е евтино. Само съ златото не могатъ да се изплащатъ малки суми, защото златото е много скъпо. Затова намѣрили сж, че е добре да се употребяватъ и двата метала въ монетната система на една страна. Такава система се нарича **биметализъмъ** (двуметална). Тая система, обаче, и досега не си е пробила пѣтъ.

Монетната система въ България е съвсемъ неопредѣлена. Въ никой законъ не е казано, дали златото или среброто или пѣкъ и двата метала ще се смѣтатъ за легални (законни). Основна монета у насъ е левѣтъ, но какѣвъ левъ — златенъ или сребренъ — никжде не е опредѣлено.

На неплатилитѣ абонати четвърта книжка ще бжде спрѣна.

Изключение се прави само на редовнитѣ настоятели.